नेन चात्वालस्य दक्षिणसीमोच्यते । यत्र नाथेयावेधनादिकम् (?) ॥२९॥ चात्वालस्योत्तरावधिपरिलेखने ॥३०॥ तत्रोत्तरवेदिदेशेऽग्नोदुपविशति । see १.२.३.१. । निदानेन मूलकरणेन ॥३१॥ स मृदो हर्ता अध्वर्युः स्फ्येन प्रहरति खनेत् । तदवदारितं (!) समीरयति उत्तरवेदिं प्रति सम्यगीरयति । आनीताया मृदो वेद्याकारेण स्थापनं समन्त्रकं विधत्ते हृत्वेति ॥३२॥ अनुक्रमेण व्यूहनं मृत्प्रसारणं (मारणं Cod.) कुर्यात् ॥३३॥ षडशीत्यङ्गुलपरिमिता युगमात्री । अल्पा नाभिर्नाभिका । एकत्र स्थित्वा सर्वत्रोत्तरवेद्यां व्याघारणस्याशक्यत्वात्तत्सिद्धये मध्ये नाभिकरणम् ॥३४॥ हिन्वतिः प्रीणनकर्मा ॥३५॥ यज्ञियवृक्षशाखया प्रच्छादयति ॥३६॥१॥५॥

उत्तरवेदिनिर्माणमभिधायाथोत्तरवेद्यामग्निप्रणयनप्रयोग (°याष्ट्योत्त° Cod.) इत्युच्यते इध्ममिति । आहवनीयेऽग्नौ प्रणीयमानानामङ्गाराणां सम्पादनाय काष्ठसमूहं स्थापयेयुः । उप अग्नेरधस्ताद्यम्यन्तऽइत्युपयमन्यः सिकताः । व्याघारणार्थमाज्यमग्नावधिश्रयति विलापयेत् । आज्यमुत्पूतं कृत्वा स्रुवेण स्रुचि पञ्चवारं गृह्णीयात् ॥१॥ इध्मे प्रदीप्ते सत्यथ अनन्तरमेवेध्ममङ्गारतां प्राप्तमूर्ध्वं धारयेत् इध्मपात्रस्याध उपयमनीरुपयच्छेत् अग्नये प्रह्रियमाणाय उत्तरवेदिं प्रति नीयमानाय तदनुकूलं सूक्तं पठेति होतारं ब्रूयात् एकस्फ्यया एक स्फ्यो यस्यां रेखायां सा तथोक्ता तया मामनुगच्छ (मागनु° Cod.) स्फ्येन रेखां कुर्वन्ननुगच्छेति प्रतिप्रस्थातारं ब्रूयात् । यतः प्रणयति स गार्हपत्य इति न्यायादाहवनीयादुत्तरवेदिं प्रति प्रणयनस्योक्तत्वादाहवनीय एव गार्हपत्य इत्युच्यते रेखाकर्षणेनान्तःपात्यरूपो व्यवच्छेदः परिहृतो भवति ॥२॥ रेखानुगतिविषये केषांचित्पक्षमुपन्यस्य व्यवच्छेदपरिहाराय प्रयोजनाभावाभिप्रायेण निराचष्टे तदिति ॥३॥ अध्वर्योः प्रोक्षण्यादानविधानादग्निप्रणेताग्नीदेव ॥४॥ ताः प्रोक्षणीर्न्यन्तेन अत्यन्तान्तदेशेन ॥८॥ उत्तरवेदिनाभिदेशे गुग्गुलुसुगन्धितेजनादिसम्भाराणां (°भावारं Cod.) प्रक्षेपं समन्त्रकं विधत्ते अग्नेः पुरीषमिति ॥१४॥ अस्य अग्नेः । पीतुदारुरुदुम्बरविशेषः ॥१५॥ सुगन्धितेजनाख्यौषधिविशेषे अग्नेर्गन्धः संक्रान्तः ॥१७॥ वृष्णिर्मेषस्तस्य स्तुका रोम ॥१८॥२॥५॥

उत्तरत्र सदोहविर्धानादिकं विधास्यति तदुपोद्घातत्वेन तेषां पुरुषाकारसंनिवेशतामाह पुरुष इति । अत्र यज्ञशब्देन तदाधारभूतसदोहविर्धानादिक (°भूतास° Cod.) उच्यते ॥१॥ हविर्धानस्य यज्ञशिरस्त्वे द्वारमाह वैष्णवमिति विष्णुदेवताकैर्मन्त्रैर्निर्मातव्यत्वाद्वैष्णवत्वम् विष्णोः सर्वदेवतानामुत्तरत्वाच्छिरसोऽप्यङ्गानामुत्तमत्वाद्युक्तं हविर्धानस्य शिरस्त्वम् ॥२॥ स्तुपः केशनिचयः । हविर्धानस्योत्तरस्यामाग्नीध्रीयः दक्षिणस्यां मार्जालीयः ॥४॥ सौमिकवेदेः पश्चाद्भागे अग्नी आहवनीयगार्हपत्यौ ॥६॥ अन्तपर्यन्तं सुषिरवान्भवति ॥७॥ छदिः तृणमयं कटम् । रराट्यां हविर्धानयोर्मुखप्रदेशे उच्छ्रायीभ्यां तोरणकाष्ठाभ्यामन्तराले (?°काव्याभ्या° and in an repetition काष्ठाभ्या° Cod.) परिश्रये पश्चात्पृष्ठभागेऽपि छदिरधिनिदध्यात् ॥९॥ व्याघारणायाज्यं ग्रहीतुं पूर्वमाहवनीयं प्रति गतत्वात् पुनः प्रपद्येत्युच्यते ॥१०॥ see २.४.१६. ॥११॥ हविर्धानशकटस्य दक्षिणचक्ररेखायाम् । संतप्यते चक्रसंघर्षणेनेति संतापः चक्रवलयसंस्पर्शप्रदेशः ॥१३॥ असकृन्नियात्यत्रेति नियानो मार्गः ॥१५॥ उत्तरवेदेः पश्चात्संचराय विक्रमत्रयं परित्यज्य ॥१९॥ यथा नाभ्याधारफलके भूमिष्ठे भवतस्तथा कुर्यात् उत्तरत्र प्रदेशस्य भूस्पर्शे भ्रंशः कदाचिद्भवेत् ॥२०॥ उपस्तभ्नाति यथाधो न पतेत् । मेथीं स्तम्भम् ॥२१॥ रराट्यां रराटीम् । श्नप्त्रे